

קרבן תורה:

FORM

OF

PRAYER AND THANKSGIVING.

ENTERED AT STATIONERS' HALL.

J. & W. 1547.

ISRAEL SOLOMONS COLLECTION

TO MRS. N. M. de ROTHSCHILD,

Patroness of the Lying-in Charity.

HONORED MADAM,

PARDON the liberty with which we have presumed, to dedicate this little Work to you, which in reality can only be devoted to the Deity, for such were the feelings by which the Subscribed were actuated to its composition.

But whom could we have more deservedly selected as its Patroness ?

To you, who art the princely dispenser of *Child-bed* Linen, as well as all other comforts to the poorer Classes of our Community.

You, whose unwearied zeal, for the welfare of our Nation, in every state of Society, has gained you the full confidence of both rich and poor.

Your noble example on this occasion, will ensure public attention to the necessity of such a Prayer being said on so important a time for which it is written ; and the reflection will be a source of pleasure to

Your most obedient and obliged
humble Servants,

N. I. VALLENTINE.

H. A. HENRY.

June, 5397.

FORM

OF

PRAYER AND THANKSGIVING,

TO BE SAID BY LADIES

WHEN THEY GO TO THE SYNAGOGUE ON THE FIRST
TIME OF LEAVING HOME

AFTER THEIR ACCOUCHMENT.

WRITTEN BY N. I. VALLENTINE,

AUTHOR OF THE DISCOURSE OF THE "THREE SISTERS,"
ON THE IMMORTAL NELSON.

TRANSLATED BY H. A. HENRY,

MASTER OF THE JEWS' FREE SCHOOL, BELL LANE,
SPITALFIELDS:

WHERE THE WORK MAY BE HAD.

LONDON:

PRINTED BY E. JUSTINS AND SON, MARK LANE.

5597.

תפלה

קרבן תודה :

לנשים יולדות, יראי יי אהרי קומם ממטת לידתן
לבן או לבת כפי הדיון וכפי הדת בבאז פעם ראשונה
אל הקדש, תבאנה ותשתחוונה ותתפללנה התפלה
הסמוכה

הבינה ויסרה

התורני כ"ה נתן בן מהררר יצחק אייזק
ז"ל נייאמענין מברעסלא

ונעתק, בהעתקה ישרה ע"י חושלם כמעלות
כ"ה צבי ב"ר אברהם ז"ל
מלמד וסופר להברת חנוך ילדים פה ק"ק לינדון

נדפס בשנת וכתחוננים יבואז ל"פ"ק

PREFACE.

At the present period, when the press is loaded with new publications of various descriptions, it is the more requisite, that not only an apology be offered for any new one, but a full explanation be given of the nature of the work, and the claim which it has to public patronage.

To give praise to the beneficent Creator of mankind, for all favors conferred, is a spontaneous feeling, inherent in the human breast. Delightful as such feeling may be, the mind is not at all times capable of selecting expressions suitable to the nature of the obligation bestowed. Hence the necessity of prescribed forms of prayers and thanksgiving for all seasons, and for all purposes. This subject, and the happy effects resulting therefrom to society at large, excited the serious attention of our Rabbins of blessed memory; who, zealous in the cause of religion and morality, composed for us, a set of prayers and supplications for almost every requisite occasion.

התנצלות המחבר:

יִשְׁמְחוּ הָאֲמָהוֹת וְיִגִּילוּ הַיְּלָדִים • הַנּוֹלָדִים
בְּתֹאֵר שְׁלָמִים בְּלִי מוּמִים • בְּלֵב וּנְפֶשׁ יַחֲדָיו
מוֹתָאמִים • הֵן הֵנָּה שְׁנֵי אֲדֹנִים • וְיִסּוֹר לַעֲמֹדֵי
חַי עוֹלָמִים • בְּרַבֵּת יי הִיא לְאֲמָהוֹת וּלְרִיחֶן
יִשְׁרֵי רְנָנִים • כָּל רְנָעִים וּפְסָעִים • וְכָל נְשִׁימָה
בְּנַעֲמֶיהָ • לִפְנֵיהֶם הֵם תְּמִיד מִיּוֹמָן לֵאמֹר כְּרוֹךְ
יי לַעֲוֹלָם אֲמֵן וְאֲמֵן • וְלִרְוֹמָם שֶׁם יי בְּנִיב
שְׁתֵּיתִים בְּסֻלּוֹלֵי סוֹלֶם רֹאשָׁה מְנוּעַ שְׁעָרֵי שָׁמַיִם •
פָּנְעוּ וּשְׁחָרוּ פָנָי אֲנָשִׁי שֶׁם וְנָשִׁים יִרְאֵי יי •
לְחֹבֵר תַּחֲנֹת יוֹלָדוֹת עֲבָרִיּוֹת שְׁבָח וְהוֹדִי,
לְאֱלֹהִים חַיִּים עַל הַצֵּלָת נַפְשָׁם מִסַּכְנַת חֲבָלֵי
לִידָה • וּחִפְשָׁתִי בְּכָל הַבִּקְשׁוֹת לְשׁוֹנֵנוּ הַקֹּדֶשֶׁה •
וְלֹא מִצָּאֵתִי זֹולָת בְּרַכַּת הַנוֹמֵל לְבָד • אוֹלֶם
בְּרַכָּה זוֹ לְבָרָה • לֹא נֹאוֹת לֶחֶם הַשֶּׁקֶט רוּחַם •
מִפְּאֵת כִּי הִיא רַק עַל הַסִּבָּה הַעֲבָרָה • וְעַל
הַיְּחִיד • וְהִמָּה מִבְּקָשִׁים עַל הָעֵבֶר • וְעַל הָעֵתִיד •
וְעַל נַפְשׁוֹת שְׁתֵּים הָאֵם וְהַיּוֹלֵד • לְזֹאת הַפְּקָתִי
רְצוֹנִי לְמִלְאוֹת רְצוֹנָם ו"ב"ע"ה ו"ת חֲבֵרֹתִי תַּחֲנֵה
זוֹ לְיוֹצֵר הַכֹּל כְּפִי הַשְּׁנֵת כַּח שְׁכָלִי וְיִרְעֵתִי
בְּתַהֲלֵת דְּבוּרָא יי"ת וּמִצְדִּיקֵי הָרַבִּים מִשְׁרַתִּיו
עֲשֵׂי רְצוֹנִי יי לִפְנֵי שֹׁפְכֵי שִׁוִּי • הִמָּה בְּתַהֲנָתָם
יִגְבְּרוּ כַח • וְעִמָּהֶם תְּקִיבֵל תַּפְלִיתִי וְתַחֲנִתִּי אֵל
יי לְרִיחַ נִיחּוּחַ: אֱלֹהֵי הֵם תַּחֲנִינֵי אִישׁ נִכְאָה
וְנִדְכָּא וּמִצָּפֶת לְתַשׁוּעָתִי יי נָתַן בִּן מְחֹרֵר יִצְחָק
אִיזֹק ו"ל נִיֵּאֲמַעְגִין מְבֹרַעֲסֵלָא •

Among these, however, no specified form of thanksgiving is to be found, for Ladies going to Synagogue after their accouchment, excepting the ordinary blessing, said by persons "on recovery from sickness, returning in safety from a voyage, or freed from imprisonment;" which blessing refers only to the past event, and to the person to whom it occurred.

The necessity of the mother's thanks for past events, and supplication for her future welfare, as well as that of her tender offspring, in addition to the afore-named blessing, has induced us to publish this short prayer, hoping it will prove acceptable to the Divine Creator.

We have to acknowledge our public thanks to the learned Dr. Hirschell, Chief Rabbi, to whom we submitted this work, and who has, (with his usual anxiety for the spiritual happiness of his people) been pleased to sanction its publication and use.

הצעתי והנחתי חבור זה לפני
א"ד"מ"ר הרב הגאון הגדול המפורסם
עטרת ותפארת ישראל חוטר היחוס
מזרע קדש מצבתו מ"ה"ו"ר שלמה
נרו יאיר לעד ולנצח יאריך ממלכתו
בהביטו בעין המשיג אל החבור הזה
מתחלתו ועד תכליתו הסכים דעתו
הרחבה להדפיסו לחלקו ביעקב
ולהפיצו בישראל לזכות הרבים
המבקשים להודות את יי תמיד *

ON ENTERING THE SYNAGOGUE,

Say the following :

Trusting to thy abundant mercy, O God,
I enter thy house ; in reverence of thee
do I bow down before thy holy temple !

Then say this Blessing :

Blessed art thou, O Lord, our God, King
of the universe, who dispenseth kindness
even to the guilty, and hast bestowed much
kindness on me.

The Congregation respond :

May he who hath bestowed much good
upon thee, ever continue to dispense all
good unto them.

PRAYER.

O LORD, my God, God of my ancestors,
Abraham, Isaac, and Jacob ; O King, re-
plete in mercy and kindness, who dwellest
on high, and extendest thy providential
care to those on earth ; thou who dost
condescend to listen to the prayers and
supplications of those who are truly devout !

ON ENTERING THE SYNAGOGUE,

Say the following :

בָּרוּךְ חֲסִדְךָ אֲבֹא בֵיתְךָ אֲשֶׁתְּחִנֶּה
אֶל־הֵיכַל קִדְשֶׁךָ בְּיִרְאַתְךָ :

Then say this Blessing :

בָּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם
הַגּוֹמֵל לְתַיִּיבִים טוֹבוֹת שְׂגָמְלָנוּ כָּל־
טוֹב :

The Congregation respond,

מִי שְׂגָמְלָךְ כָּל טוֹב הוּא יִגְמְלֶךָ
כָּל טוֹב סֵלָה :

תפלה :

אָנָּה יי אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֲבָרְכֶם
יִצְחָק וְיַעֲקֹב . מֶלֶךְ מְלֹא רַחֲמִים
וְחֲסִדִּים . שׁוֹכֵן מְרוֹמִים . וּמְשַׁנֵּית
עַל הַתַּחֲתוֹנוֹת . מֵאֲזֵן תַּפְלוֹת
וְתַחֲנוּנוֹת לְכָל אֲשֶׁר בָּאָמֶת יִקְרָאָהוּ .
וּבְאִמּוּנָה יִדְרָשָׁהוּ . וּמִצָּהוּ :

בְּזֹאת הַנִּי אֲנֹכִי אֲמַתְךָ בָּאתִי
עֲתָה עַל רִצְפַת קֹדֶשׁ מִקֹּדֶשׁ מַעֲשֵׂה
הַיִּכְלָה בְּמִנְחַת תְּהִנוֹת תוֹדָתִי :

בְּרוּךְ אַתָּה בּוֹחֵן עַמְּקֵי עֲשֵׂתוֹנוֹת *
יֹדֵעַ הַכְּנוֹת בְּאֵין מַלִּים עָלַי לְשׁוֹנוֹת
(שׁוֹכֵן עַד שְׁשָׁתִי וְשִׁמְחָתִי בְּכָרִי בְטָנִי
אֲשֶׁר אֲנֹכִי יִלְדָתִי) * וּמֵאֲתָךְ הֵיטָה
עֲזָרְתִּי * לָכֵן אֲגִידָה וְאֶסְפָּר בְּגִילָה
וְרִנָּה * רוֹמְמוֹת תְּהִלָּתֶיךָ * בְּשִׁבְחָה
וְהוֹדָיָה בְּכָרִיעָה וְהִשְׁתַּחֲוִיָּה וְדַמְעוֹת
גִּילִים יִזְלוּ עָלַי לְחַיִּי * בְּזִכְרִי גֹדֵל
הַסִּדֵּיךָ מוֹל כְּסָא כְבוֹדָךְ אֶת־אֲשֶׁר
עֲשִׂיתָ עִמָּדִי :

בְּצָר הִרְחַבְתָּ לִּי תְּהַנֵּנִת אוֹתִי וְעַקְמִי
אֵלֶיךָ וְנִמְלֵטְתִּנִּי * בְּשִׁכְבִּי וּבְקוּמִי
סָמְכָתִנִּי * מִכָּל צָרִים וְחִבְלִים נִצַּלְתִּי
° וּבְעֵרֶר הוֹלֵךְ מִדִּלְגִּין זֹאת :

Deign to look down on thine handmaid,
who presumes to tread the floor of thy holy
edifice with the humble offering—*gratitude*.

Blessed art thou who searchest into the
most secret purposes, and dost anticipate
the object, ere the tongue gives utterance
to the word! (O thou who abidest in eter-
nity! how greatly do I rejoice in the
offspring to which I have given birth!)*
Thus prostrate, and with bended knees
will I resound thy praises, and with heart-
felt veneration confess and proclaim thy
beneficence towards me, while tears of
joyous gratitude flow down these pallid
cheeks, when I reflect and contemplate on
the great salvation thou hast afforded me,
for from thee alone was my help!

In my agonies thou didst relieve me,
thou wast gracious unto me; unto thee did
I cry, and thou didst save me; when I did
lay me down, and when I arose again, thou
wast my only support; by thy aid alone

* In the absence of Offspring this is omitted.

were all my miseries alleviated! My heart exulteth in thee, O Lord, my glory is exalted in songs and praises to thee, O God.

Vouchsafe, O heavenly Father, most sacred and pure, to accept my orisons, as though they were a sacrifice offered up in thy holy temple.

O thou most merciful and gracious, had our holy temple been yet in existence, I should, on this occasion, have brought for my oblation of purification, a lamb for a burnt-offering, and one young pigeon or turtle-dove, as a sin-offering. Although it was not the blood of the victim that was most pleasing to thee, but a contrite spirit and a broken heart; for such only are truly gratifying to thee, O God.

Who is able to express thy omnipotence? Even the celestial angels cannot attain the seat of thy glory. How much less finite and erring mortals! How then shall feeble woman presume to approach thee? In silent adoration!

בְּעֶזְרַת אֱלֹהִים. עֲלֶץ לִבִּי בְּי רָמָה
קִרְנִי בְּאֱלֹהֵי בְּשִׁירִים וְהַלְלוּלִים:
רָצָה נָא אֲבִינוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר
נִדְבַת בִּי כְּהַקְרֵבֶת שִׁי בְּבֵית עוֹלָמִים:
חֲנּוּן וְרַחוּם הָיִיתָ מִקִּדְשֵׁנוּ עַל
גְּבוּלוֹ. הַקְרֵבֶתִי קִרְבָּנִי שֶׁהָ לְעוֹלָה
וְכֵן יוֹנֵה אוֹ תוֹר לְחֻטָּאת. אֵד אֵין
דָּם הַקְרֵבֶן נִרְצָה לְמִנְחָה טָהוֹרָה.
כִּי אִם לֵב נִדְכָּה וְרוּחַ נִשְׁבָּרָה.
זִכְחִי אֱלֹהִים הִיא וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם
נִיחוּחַ בְּתַפְאָרָה:

וְאִם לְמַלֵּל גְּבוּרָתְךָ מִי יוֹכֵל. הֲלֹא
מִלְאֲכֵי מַעֲלָה לֹא. כְּבוֹד מְקוֹמְךָ לֹא
יִדְעוּ. קְרוֹצֵי חוּמְךָ נָדוּ גַם נָעוּ.
וְאִשָּׁה סֶרֶת טַעַם אִם תִּהְיֶה בְּלִשׁוֹן
מְדַבֶּרֶת גְּדוּלוֹת טָרָף הִיא בְּפִיהָ.
חֲכָמַת נָשִׁים תַּעֲנֶנָּה תִּהְלֹת יֵי הִיא
בְּדַמְיָה

O may my soul be inspired with sweet songs, as were those of Miriam and Deborah, the crown and glory of women, to chaunt praises to the Lord of all!

Deign, I pray thee, O thou Most High, to receive my prayer as thou didst those of *Hannah* in the tabernacle at Shiloh.

May we behold our tender progeny appearing in this place as I now do, pouring forth the effusions of a grateful soul, in praise of thy holy name, O God, whose essence is incomprehensible. May such religious sentiments be ever implanted in their minds, and may they be induced constantly to adore and glorify thy name to eternity. May all parents and their children unite with me in singing praises to God while life endureth, and may we behold speedily in our days, the rebuilding of the temple of God. Amen.

מֶלֶךְ עוֹלָמִים עֲטַרְנִי בְּשִׁלְהֶבֶת יְהוָה
 לְשִׁיר שׁוֹר יְשׁוּעַת הָעַמּוֹסִים נָעִים
 זְמֵרוֹת שִׁירִים קְדוֹשִׁים מְרִים וּדְבוּרָה
 עֲטַר וְתַפְאֶרֶת הַקָּדוֹשִׁים:
 שִׁיעָה נָא עֲלִיּוֹן נֶצַח סֶלָה כְּתִפְלַת
 חֲנָה בְּמִשְׁכַּן שִׁילָה: נִזְכָּה לְרֵאוֹת
 צִאֲצָאֵינוּ כְּמוֹנֵי הַיּוֹם עוֹמְדִים
 בְּמָקוֹם הַקָּדֹשׁ יְרוֹמָמוּ וְיַעֲרִיצוּ שִׁמְךָ
 בְּשִׁיר חֲדָשׁ לֵאלֹהֵי מְרוֹם מִכָּל חַי
 נֶעְלָם. כְּנֶאֱמַר לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיד וּמִפִּי
 יִרְעַף עַד עוֹלָם. לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרֶךָ
 כְּבוֹד יִתְּנוּ וְנִפְשֶׁם תִּחְיֶה לֵב אֲבוֹת
 וּבָנִים יִשְׁמְחוּ וִירְנְנוּ בְּהַלְלוּיָהּ
 וְנִגְנוּתֵינוּ נִגְנוּ כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ עַל
 בֵּית יְיָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן סֶלָה: